

MATTHEÛS

3:1-6

Johannes de Doper roept Israël tot bekering en kondigt het naderende Koninkrijk der hemelen aan.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/3-1-6

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Van Jezus' jeugd naar Johannes de Doper	6 min	3
2	Johannes de Doper en zijn woestijnleven	6 min	5
3	Koninkrijk der hemelen en Koninkrijk van God	4 min	8
4	Gods koningschap over Israël hersteld	4 min	10
5	De voorloper die Israël voorbereidt	5 min	12
	Om verder te lezen		14

1

Van Jezus' jeugd naar Johannes de Doper

Laten we naar Mattheüs hoofdstuk 3 gaan. We zullen verdergaan met onze studie van het leven van Christus volgens het verslag van Mattheüs. In de eerste twee hoofdstukken hadden we wat we geboorteverhalen zouden noemen, verhalen over de geboorte van Jezus. Twee van de vier Evangeliën bevatten zelfs helemaal geen verhalen over de geboorte of jeugd van Jezus. Alleen Mattheüs en Lukas doen dat, en zelfs zij geven maar zeer beperkte informatie.

Mattheüs heeft ons verteld dat Jezus na Zijn geboorte bezoek kreeg van wijzen uit het Oosten. Hij zou gedood zijn als Hij niet was gered doordat Hij naar Egypte ontkwam, want Herodes probeerde Hem te doden. Daarna keerde Hij terug uit Egypte en vestigde Hij Zich met Zijn gezin. Dit was toen Jezus nog vrij jong was, waarschijnlijk nog een peuter. Ze vestigden zich in Nazareth, een plaats in Galilea.

Misschien moet ik op dit punt iets zeggen over de geografie van Israël. Want wanneer we de Evangeliën doornemen, moeten we weten hoe het land Israël was ingedeeld. Israël is eigenlijk een vrij klein land, en het was lang en smal. Van noord naar zuid was de afstand het grootst, en van oost naar west was de afstand heel klein. Het was een lang, smal land. Dat is het trouwens nog steeds.

In het zuidelijke deel van Israël lag een provincie die Judea heette. In vroegere tijden heette die Juda, omdat de stam Juda daar in de tijd van het Oude Testament de voornaamste stam was. Daar lag de hoofdstad van het land, en Jeruzalem lag in Juda, oftewel Judea.

Aan de noordkant van het land lag een andere provincie, die Galilea heette. Daar groeide Jezus op, en daar vond ook een groot deel van Zijn openbare bediening plaats. In Galilea woonden in feite meer heidenen dan Joden, hoewel het officieel deel uitmaakte van Israël. Het werd soms Galilea van de heidenen genoemd, omdat er,

zoals ik al zei, meer heidenen dan Joden woonden. Maar het maakte deel uit van het gebied van de Joden. Ook maakte het deel uit van de streek die in de tijd van het Oude Testament tot het noordelijke koninkrijk Israël had behoord.

Tussen Galilea in het noorden en Judea in het zuiden lag een streek die Samaria heette. Samaria vormde als het ware een buffer tussen Galilea en Judea. Maar de inwoners ervan werden door de mensen uit Judea en Galilea niet gerespecteerd. De Samaritanen stamden af van Joodse mensen die met heidenen waren getrouwd. Vele generaties later, in de tijd van Jezus, waren de Samaritanen in de ogen van de Joden een soort bastaardras van halfbloeden geworden. Ze hadden ook hun godsdienstige gebruiken vermengd, zodat de Samaritanen ook in hun godsdienst niet werkelijk zuiver Joods waren.

Vanwege deze status van de Samaritanen als een soort halfbloeden keken veel Joden sterk op hen neer en wilden ze zelfs Samaria niet binnengaan. Sommige Joden meenden zelfs dat als de wind door Samaria waaide en daarna op hen blies, die wind hen zou verontreinigen. Dit was natuurlijk niet iets waartoe de Bijbel aanspoorde. Het was eenvoudigweg onverdraagzaamheid onder de Joden.

Hoe dan ook, zo was het land ingedeeld. Je hebt Judea in het zuiden, Samaria in het midden en dan Galilea in het noorden. Jezus werd geboren in Bethlehem, dat in het zuiden lag, in Judea, vlak bij Jeruzalem. Als baby had Hij enige tijd in Egypte doorgebracht. Maar toen Herodes gestorven was, verhuisden Jozef en Maria terug naar Galilea, waar ze oorspronkelijk vandaan kwamen. Ze gingen naar de stad Nazareth, waar Jozef timmerman was geweest en dat werk kennelijk voortzette.

Na dit punt lezen we niet veel over de jeugd van Jezus. Mattheüs vertelt ons verder niets, hoewel Lukas ons in hoofdstuk 2 heel kort vertelt over iets wat gebeurde toen Jezus twaalf was. Zijn ouders waren Hem in Jeruzalem als het ware kwijtgeraakt. Ze vonden Hem terwijl Hij met de leraren in de tempel sprak en hen verbaasde met Zijn wijsheid. Maar afgezien van dat verhaal, dat plaatsvond toen Jezus twaalf was, vertelt de Bijbel ons eigenlijk bijna niets over de rest van Jezus' jeugd of zelfs over de tijd dat Hij een jonge man was.

Wanneer Mattheüs aan hoofdstuk 3 begint, is Jezus inmiddels volwassen. Hij is ongeveer dertig jaar oud. Mattheüs vertelt ons dat niet, maar hetzelfde verhaal wordt verteld in Lukas hoofdstuk 3. Daar wordt ons verteld dat Jezus op dat moment ongeveer dertig was. Mattheüs heeft dus bijna dertig jaar van Jezus' leven overgeslagen. Lukas, die ons natuurlijk één gebeurtenis uit Jezus' jeugd vertelt, toen Hij twaalf was, slaat achttien jaar over. Er was dus een lange periode in het leven van Jezus op aarde waarover we bijna niets weten.

We weten wel dat de mensen van Nazareth Hem later, toen Jezus daar kwam prediken, herkenden als de timmerman en de zoon van de timmerman. Ze hadden Hem dus kennelijk tijdens Zijn jeugd gekend als de zoon van Jozef, die in een timmerwerkplaats werkte. Er zijn nog een paar andere dingen die we over Zijn jeugd kunnen afleiden. Maar die waren kennelijk niet belangrijk genoeg om door de Evangelieschrijvers te worden opgenomen. Ze maakten kennelijk geen deel uit van de noodzakelijke boodschap over wat Jezus kwam doen.

We zien dus dat de Evangelieschrijvers bij het schrijven van hun levensbeschrijving heel onconventioneel te werk gaan. Ze doen niet wat de meeste biografen zouden doen. Ze geven geen naadloos of doorlopend verslag van het leven van de Man over Wie ze spreken, maar slaan grote tijdsblokken over. De reden daarvoor is dat ze niet proberen een gewone biografie te schrijven. Ze proberen een Evangelie te schrijven, dat wil zeggen: een uiteenzetting van het goede nieuws van behoud. De meeste dingen die Jezus tijdens die jeugdjaren deed, zijn kennelijk niet rechtstreeks van belang voor deze boodschap van het Evangelie.

2

Johannes de Doper en zijn woestijnleven

Wanneer ze dan over het Evangelie beginnen te spreken, beginnen ze meestal met Johannes de Doper. Alle vier de evangeliën vertellen eerst iets over de bediening van Johannes de Doper, voordat ze iets vertellen over de bediening van Jezus. Johannes de Doper was een voorloper van de Messias. Niet hier in Mattheüs, maar in Lukas hoofdstuk 1 krijgen we bijzonderheden over zijn geboorte. Ook Johannes de Doper werd op een enigszins wonderbaarlijke manier geboren. Niet uit een maagd, zoals

Jezus, maar uit een oude vrouw die de vruchtbare leeftijd voorbij was. Het leek een beetje op de geboorte van Izak uit Abraham en Sara, toen Sara te oud was om kinderen te krijgen. De moeder van Johannes de Doper was te oud geweest om kinderen te krijgen. Op wonderbaarlijke wijze werd ze zwanger en bracht ze deze man ter wereld, die de grootste van de profeten zou zijn. Hij zou Israël toespreken, hen tot bekering oproepen en hen voorstellen aan de Messias, Die natuurlijk Jezus was.

Johannes de Doper is een heel belangrijke figuur in de evangeliën. Hij is de profeet die op een paar plaatsen in het Oude Testament werd voorzien. In Jesaja hoofdstuk 40 wordt gesproken over de stem van iemand die roept in de woestijn. Dat verwijst naar Johannes de Doper, zoals Mattheüs ons duidelijk zal maken. Er is nog een profeet in het Oude Testament, Maleachi, die in hoofdstuk 3, vers 1, profeteerde dat God vóór de Messias een boodschapper uit zou sturen. Ook dat is natuurlijk Johannes de Doper.

Johannes was een ongewone man. We krijgen hier wat bijzonderheden over zijn leven. Johannes was ongeveer dertig jaar oud, en Jezus ook, toen de gebeurtenissen van Mattheüs hoofdstuk 3 plaatsvonden. Dit is eigenlijk het begin van Jezus' openbare bediening. Hoewel Hij op dit moment dertig jaar oud was, had Hij hiervoor nog geen openbare bediening gehad. Wanneer we bij Mattheüs hoofdstuk 3 komen, maken we kennis met de bediening van Johannes de Doper. Die dient als een soort springplank naar de bediening van Jezus als volwassene.

We lezen:

In die dagen trad Johannes de Doper op en hij predikte in de woestijn van Judea, en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen. Want deze is het over wie gesproken werd door de profeet Jesaja toen hij zei: De stem van iemand die roept in de woestijn: Maak de weg van de Heere gereed, maak Zijn paden recht. Deze Johannes had kleding van kameelhaar en een leren gordel om zijn middel; zijn voedsel was sprinkhanen en wilde honing. Toen liep Jeruzalem, heel Judea en heel het land rondom de Jordaan naar hem uit, en zij werden door hem gedoopt in de Jordaan, terwijl zij hun zonden beleden.

MATTHEÛS 3:1-6

Dat geeft ons een goed beeld van de invloed die Johannes de Doper had. Het is nogal interessant dat we een heel goede bevestiging van de bediening van Johannes hebben uit een niet-religieuze bron uit die tijd, namelijk Josephus. Josephus was een Joodse geschiedschrijver. Hij was geen christen. Hij kende de evangeliën niet, maar hij leefde in de eerste eeuw. Hij was een tijdgenoot van de apostelen, maar heeft hen waarschijnlijk nooit ontmoet. Hij kreeg van de keizer de opdracht de geschiedenis van de Joden te schrijven, en hij schreef zeer, zeer omvangrijke geschiedwerken.

In één passage in een van zijn geschiedwerken wijst hij erop dat Johannes de Doper kwam en mensen doopte. In het werk van Josephus staat eigenlijk maar één alinea over Johannes, ongeveer even lang als deze alinea die we zojuist in de evangeliën hebben gelezen. Maar het is interessant hoeveel daarvan overeenkomt met en bevestigt wat de evangeliën zeggen, hoewel het er op geen enkele manier van afhankelijk is. We hebben dus een bevestiging van buitenaf, afkomstig van een Joodse geschiedschrijver, dat Johannes de Doper werkelijk heeft bestaan en dat hij in wezen deze dingen heeft gedaan.

Ons wordt verteld dat hij in de woestijn van Judea predikte. Volgens Lukas hoofdstuk 1, vers 80, verbleef Johannes de Doper tot het begin van zijn openbare optreden in de woestijnen. We weten niet op welke leeftijd, waarschijnlijk toen hij twaalf of dertien was. Hij at alleen voedsel dat daar in de woestijn te vinden was: wilde honing en sprinkhanen.

Sommige mensen hebben geprobeerd van die sprinkhanen een of andere plant te maken, misschien wilde johannesbroodpeulen of zoiets. Maar er is geen reden om er zoiets van te maken. Hij at sprinkhanen, dat wil zeggen: veldsprinkhanen. In de Joodse wet, in Leviticus hoofdstuk 16, vind je een lijst met dieren die de Joden niet mochten eten. De meeste soorten dieren waren onrein en de Joden mochten ze niet eten. Maar sommige waren rein, en daaronder vielen ook enkele insecten. Bijna alle insecten waren voor de Joden onrein, maar er was één uitzondering: ieder insect waarvan de achterpoten boven het lichaam van het insect uitstaken, was rein. Dat zou betekenen dat springende insecten zoals sprinkhanen, veldsprinkhanen en krekels daadwerkelijk dieren waren die de Joden mochten eten.

Er is geen reden om aan te nemen dat de mededeling dat Johannes sprinkhanen en wilde honing at iets anders betekent dan wat wij onder sprinkhanen verstaan. Hij moest ergens eiwitten vandaan halen. Daarom at hij gewoon het voedsel uit de natuur dat hij daar in de woestijn kon vinden. Hij leefde daar in de woestijn als een soort kluizenaar en profeet. Zijn boodschap wordt samengevat in vers 2. Hij zei:

Kom tot inkeer, want het Koninkrijk der hemelen is dichtbij.

3

Koninkrijk der hemelen en Koninkrijk van God

De term Koninkrijk der hemelen, die we hier voor het eerst in Mattheüs aantreffen, komt alleen in het verslag van Mattheüs voor. Hij wordt gebruikt als equivalent van de term Koninkrijk van God. Koninkrijk der hemelen en Koninkrijk van God zijn eenvoudigweg onderling verwisselbare termen. Mattheüs gebruikt deze term kennelijk omdat hij schrijft voor Joodse lezers, die enigszins overgevoelig waren voor het gebruik van het woord God. Het is niet zo dat ze het nooit gebruikten, maar ze

waren voorzichtig om het niet te vaak of te lichtvaardig te gebruiken. Ze wilden niet per ongeluk godslasteraars worden of de Naam van de Heere ijdel gebruiken. Dus op veel plaatsen waar wij God zouden zeggen, zetten zij eenvoudigweg het woord hemel. De verloren zoon zei:

En de zoon zei tegen hem: Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegenover u. Ik ben niet meer waard uw zoon genoemd te worden.

LUKAS 15:21

Hij bedoelde:

Ik heb tegen God gezondigd.

Op veel plaatsen waar de andere evangeliën de term Koninkrijk van God gebruiken, geeft Mattheüs die weer als Koninkrijk der hemelen. Hij vervangt het woord God door hemel.

Dit verschil in bewoording moet ons niet van de wijs brengen. Het Koninkrijk der hemelen is gewoon een andere term voor het Koninkrijk van God. We kunnen dit bijvoorbeeld zien door deze uitspraken in Mattheüs te vergelijken met parallelle uitspraken in de andere evangeliën. Alleen Mattheüs gebruikt de term Koninkrijk der hemelen. Maar waar je parallelle uitspraken in Mattheüs en de andere evangeliën aantreft, gebruiken de andere evangeliën de term Koninkrijk van God waar Mattheüs de term Koninkrijk der hemelen gebruikt. Daarom weten we dat Mattheüs eenvoudigweg een andere term gebruikt om dezelfde uitspraak weer te geven.

We weten zelfs dat Koninkrijk der hemelen en Koninkrijk van God onderling verwisselbaar worden gebruikt in het evangelie van Mattheüs zelf. Want in Mattheüs 19 haalt Mattheüs Jezus aan wanneer de rijke jongeman bedroefd is weggegaan, omdat hij niet bereid was aan de eisen van het discipelschap te voldoen. Jezus zei dit in Mattheüs 19, vers 23 en 24:

Jezus zei tegen Zijn discipelen: Voorwaar, Ik zeg u dat een rijke moeilijk het Koninkrijk der hemelen kan binnengaan. Nogmaals zeg Ik u: Het is gemakkelijker dat een kameel door het oog van een naald gaat, dan dat een rijke het Koninkrijk van God binnengaat.

MATTHEÛS 19:23-24

Merk op dat Jezus tweemaal hetzelfde zei. In wezen is het moeilijk voor een rijke het Koninkrijk binnen te gaan. Maar in het ene vers, Mattheüs 19:23, noemt Hij het het Koninkrijk der hemelen. In het direct daaropvolgende vers doet Hij dezelfde uitspraak en herhaalt Hij Zichzelf, en noemt Hij het het Koninkrijk van God. De termen zijn dus onderling verwisselbaar.

De reden dat ik dit ter sprake breng, is dat Mattheüs ons in Mattheüs 3:2 vertelt dat Johannes kwam prediken:

en zei: Bekeer u, want het Koninkrijk der hemelen is nabijgekomen.

MATTHEÛS 3:2

In het evangelie van Markus lezen we de boodschap van Johannes niet op deze manier, maar we lezen later dat Jezus dezelfde boodschap predikte. In Markus 1, vers 14 en 15, staat dat Jezus kwam en zei:

En nadat Johannes overgeleverd was, ging Jezus naar Galilea en predikte het Evangelie van het Koninkrijk van God, en Hij zei: De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het Evangelie.

MARKUS 1:14-15

Jezus zei dus dat het Koninkrijk van God nabij is en dat men zich daarom moet bekeren. Johannes zei:

Kom tot inkeer, want het Koninkrijk der hemelen is dichtbij.

Koninkrijk van God en Koninkrijk der hemelen zijn onderling verwisselbaar.

4

Gods koningschap over Israël hersteld

Hier wordt verwezen naar wat de profeten verwachtten: het Koninkrijk dat God onder Zijn volk zou vestigen en waarover de Messias Zelf Koning zou zijn. We moeten begrijpen dat het woord koninkrijk eenvoudigweg het rijk van een koning betekent. Een koninkrijk is het rijk van de koning, en het rijk van een koning bestaat uit zijn onderdanen. Een koninkrijk is niet noodzakelijkerwijs beperkt tot een geografisch gebied. Waar de onderdanen van een koning zich ook bevinden, daar is zijn koninkrijk.

Spreeken over het Koninkrijk van God betekent dat God op aarde een rijk onder Zijn Messias zou vestigen, Die als Koning zou regeren. Dat had Hij voorspeld door de profeten van het Oude Testament. Zij die aan de Messias onderworpen waren, die Hem als hun Koning en hun Heere aannamen, zouden Zijn onderdanen zijn. Ze zouden alle voorrechten hebben die horen bij het onderworpen zijn aan Gods eigen Koning en bij het hebben van God als Koning.

Israël als hele natie had oorspronkelijk God als Koning. Toen ze uit Egypte kwamen, zei God tegen hen in Exodus 19, vers 5 en 6:

Hij zei:

Nu dan, als u nauwgezet Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond in acht neemt, dan zult u uit alle volken Mijn persoonlijk eigendom zijn, want heel de aarde is van Mij. U dan, u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden die u tot de Israëlieten moet spreken.

EXODUS 19:5-6

Dat wil zeggen dat God tegen Israël zei dat zij voor Hem een koninkrijk van priesters zouden zijn. Het volk Israël had dus Zijn Koninkrijk kunnen zijn.

Maar in 1 Samuel 8 kwamen de leiders van Israël naar Samuel en vroegen hem een koning over hen aan te stellen, zoals alle andere volken die hadden.

Dit mishaaide Samuel en God, omdat God zei:

Maar de HEERE zei tegen Samuel: Geef gehoor aan de stem van het volk in alles wat zij tegen u zeggen; want zij hebben ú niet verworpen, maar Míj hebben zij verworpen, dat Ik geen Koning over hen zou zijn.

1 SAMUEL 8:7

Israël had dus het hoogste en unieke voorrecht gekregen om God als Koning te hebben, maar koos er feitelijk voor om een aardse koning te hebben, zoals alle andere volken die hadden. Dit was een grote teleurstelling. Dit was een verwerping van Gods koningschap over hen.

Maar in latere profeten vertelde God de Israëlieten dat Hij Zijn Koninkrijk opnieuw zou vestigen en opnieuw over Zijn volk zou regeren. Dit Koninkrijk zou echter niet met het hele volk Israël worden gevestigd, maar met het overblijfsel dat Hem trouw

was. En nu komt Johannes de Doper met de aankondiging dat de vervulling van deze belofte nabij was. Dat betekent dichtbij. Het zou spoedig gebeuren. Jezus predikte dezelfde boodschap: het Koninkrijk van God is nabij.

Dit betekent dat God op het punt stond het Koninkrijk van Zijn Zoon te vestigen onder het overblijfsel van Israël, en dat dit het moment was waarop dat zou gebeuren. In die belofte lag natuurlijk besloten dat de Messias zou komen, want de Messias moest er zijn om over Zijn Koninkrijk te regeren. De aankondiging dat het Koninkrijk nabij was, was dus een andere manier om te zeggen dat de Messias Zelf nabij is en dat het Koninkrijk waarover Hij zal regeren op het punt staat gevestigd te worden.

5

De voorloper die Israël voorbereidt

In Mattheüs 3:3 vertelt Mattheüs ons:

Dit is Johannes de Doper, over wie de profeet Jesaja sprak toen hij zei: Iemand roept in de woestijn: maak de weg vrij voor de Heer, maak de paden recht voor Hem.

Deze profetie staat in Jesaja 40. De woestijn is in Jesaja soms een symbool van de geestelijke toestand van het volk Israël. Voordat Johannes de Doper kwam, bevond Israël zich in een geestelijke woestijn. Het bracht geen vrucht voort zoals een tuin of een wijngaard dat zou doen. Het leek meer op een woestijn: onverzorgd, onvruchtbaar en in wezen waardeloos voor God.

Maar Hij zou daar verandering in brengen. Volgens veel gedeelten in Jesaja zou het volgende gebeuren:

In de dagen die komen, zal Jakob wortel schieten, Israël zal bloeien en groeien en zij zullen het wereldoppervlak met vruchten vervullen.

JESAJA 27:6

Dat was een manier om te zeggen dat God opnieuw geestelijke vrucht uit Israël zou voortbrengen, ook al was het een geestelijke woestijn geworden. En zo zei de profeet Jesaja dat God iemand, een profetische stem, deze woestijn van Israël in zou sturen. Die zou de mensen oproepen zich gereed te maken voor de komst van de Heere, de Messias.

Volgens Mattheüs is Johannes de Doper die stem in de woestijn. Johannes woonde werkelijk in de letterlijke woestijn, misschien om dit duidelijk te maken. Hij voorspelde dat de Messias zou komen en het Koninkrijk van God zou vestigen, zoals zo vaak in het Oude Testament was beloofd.

We krijgen hier deze korte beschrijving van Johannes zelf. Hij was gekleed in kameelhaar, met een leren gordel om zijn middel. Met kameelhaar wordt niet de huid of het vel van een kameel bedoeld. Wat hij droeg was geen leer. Kameelhaar was een stof die van het haar van een kameel werd geweven, net zoals wol van het haar van een schaap wordt geweven. De armere mensen in Israël droegen soms kameelhaar. Het was niet zo comfortabel als andere stoffen, maar het was goedkoop en het was de kleding van de arme man.

Het leek een beetje op het dragen van een rouwgewaad. Wanneer de Israëlieten zich van een grote zonde bekeerden, trokken ze vaak een rouwgewaad aan. Dat was een ruw, oncomfortabel kledingstuk waarmee ze hun oprechtheid en hun verdriet over hun zonde lieten zien. Johannes droeg iets wat leek op een rouwgewaad van kameelhaar. Dat was natuurlijk een teken van bekering, precies datgene waartoe hij de mensen opriep.

Hij droeg ook een leren gordel. Dat is in onze tijd niet zo vreemd, maar in die tijd droegen mensen stoffen sjerpen om hun middel, geen leer. Volgens 2 Koningen 1 had de profeet Elia een leren gordel gedragen. Johannes bootste de kleding van de profeet Elia dus enigszins na. Later zullen we zien dat Johannes een soort vervulling was van de profetie over de komst van Elia.

We lezen hier ook over zijn levenswijze in de woestijn: hij at sprinkhanen en wilde honing. De mensen uit Jeruzalem kwamen allemaal naar hem toe om zich door hem te laten dopen en hun zonden te belijden. Er vond dus een soort opwekking plaats door de prediking van Johannes. De mensen kregen er lucht van dat daarbuiten een man

stond te prediken. Tot wie hij het eerst predikte, weet ik niet. Misschien wachtte hij gewoon totdat er reizigers over de weg door de woestijn kwamen en begon hij hun toe te schreeuwen dat ze zich moesten bekeren. Toen deze mensen in de stad kwamen, zeiden ze:

Er loopt daar in de woestijn een of andere gek te preken.

Het is moeilijk te zeggen hoe snel hij bekend werd, maar hij werd het wel. Uiteindelijk kende iedereen zijn naam. Iedereen wist wie Johannes de Doper was. Zelfs de godsdienstige leiders moesten spionnen eropuit sturen om te onderzoeken wat deze man deed. Hij had namelijk een enorme invloed op het godsdienstige leven van Israël. Hij was niet een van hen. Hij was niet een van de Farizeeën. Hij kondigde duidelijk een rivaliserende beweging aan, en die rivaliserende beweging werd natuurlijk de beweging van Jezus. Maar daarmee lopen we op de zaken vooruit.

Wat we kunnen zien, is dat God, voordat Jezus kwam, de harten van de mensen wilde voorbereiden. Ze moesten over hun behoeften beginnen na te denken, hun zonde beginnen te erkennen, en God wilde hen tot bekering roepen. Hij roept ook ons vandaag tot bekering. Als we gezondigd hebben, kunnen we niet in de juiste verhouding tot God staan zonder ons van onze zonde te bekeren, ons tot Hem te wenden en vervolgens de Messias te ontvangen. Johannes de Doper wees uiteindelijk Jezus aan als:

De volgende dag zag Johannes Jezus naar zich toe komen en hij zei: Zie het Lam van God, Dat de zonde van de wereld wegneemt!

JOHANNES 1:29

en zei tegen zijn discipelen dat ze Hem moesten volgen. Daarover zullen we lezen wanneer we onze studie van dit Evangelie hervatten.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 3:1-6
- Lukas 15:21
- Mattheüs 19:23-24
- Mattheüs 3:2
- Markus 1:14-15
- Exodus 19:5-6
- 1 Samuel 8:7
- Jesaja 27:6
- Johannes 1:29

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.